

D. O. M.

POSITIONES ANATOMICÆ

ET

CHIRURGICÆ.

CORPORIS HUMANI partes ſolidæ & fluidæ mutuo gaudent motu ; ſi ſtet æquabilis, firmiſſima ſtat integra que viget & fovetur ſanitas : ceſſante verò æquilibrio & aliquatenùs impeditâ earum actione reciprocâ, alteratur ſolidorum naturalis tonus, nativam exuunt indolem fluida.

TUBOS & canales, diverſi quidem generis, conſtituunt ſolida. Quidam à ſiniſtro cordis ventriculo ad extremas corporis partes procedunt ; ex illis alii progenerantur dextro cordis thalamo inſerendi : priores arteriarum nomine donantur ; de eorum ſtructurâ, diſtributionibus, actione & uſu pro viribus diſſerere conabimur.

ARTERIARUM ſanguis peculiari præter naturam tumori præbet originem, quem vocant Anevriſma : hujus ſpecies du-

plex ; vel à dilatatis arteriæ parietibus ſacculus fit, qui ſanguineo latice repletus pedetentim augeſcit, & legitimum Anevriſma dicitur : vel ex ſolutâ tubuli unione, à cruore effuſo tumor efformatur, huncque Anevriſma ſpurium appellant.

In quâcumque corporis parte Anevriſmata poſſunt contingere; legitima frequentiùs in partibus internis obſervantur, ſpuria verò in artubus.

Dari Anevriſmata ab interiorum tunicarum dilatatione, exterioribus à cauſâ quâlibet diviſis, quidam ſcripſerunt; hæc arteriarum hernias nuncupavêre.

In Anevriſmate ſpurio ſanguis effuſus plùs minùs-ve poſt ſectionem arteriæ in vicinia paulatim intenditur ; vel tumorem circumſcriptum tunicis arteriæ adhærentem, à coagulo in ſtratum ſuper ſtratum ordinato, efformat *. Singulis, tùm legitimo, tùm ſpuriis, ſua ſunt ſigna, ſua cuique prognoſis, diverſa omnibus competit medendi methodus.

Anevrisma legitimum, ab arteriæ compreſſione, contuſione, eroſione, nixu vehementiori, & aliis cauſis cùm internis tùm externis oriundum, exteriùs ſe prodit tumore ut plurimùm rotundo, molli, haud immutato cutis colore, lentiori progreſſu creſcente; preſſione non nunquam penitùs evaneſcit, plùs minùs-ve diſtinctâ innoteſcit pulſatione ; cui, qualis ſit, non ſemper fidendum, neque hæc pro ſigno pathognomonico habenda.

Spurii Anevriſmatis in quo longè latè que diffuſus eſt ſanguis, tumor ſubdurus, *digitis preſſus vix cedens*, *ſenſilis pulſationis* expers, *haud infrequenter colorem plumbeum induit.*

Anevrismatis legitimi ſpeciem & indolem non rarò mentitur Anevriſma ſpurium, in quo ſanguinis coagulum circumſcriptè ad formam concamerationis accedit. Hoc à legitimo differt in eo quod ſolutæ unionis à cauſâ externâ ſit conſecutivum, quod preſſione quàm minimùm evaneſcat, quod que obſcurior ex illo fiat pulſationis arteriæ perceptio.

* De hâc anevriſmatis ſpurii ſecundariâ ſpecie videatur diſſertatio à Domino Petit Chir. Magiſtr. in Regiæ Scientiarum Academiæ commentariis ann. 1736. pag. 244.

Indolis anevriſmatum habitâ ratione diverſa ſævire queunt accidentia. In veris, temporis progreſſu, tunicarum expanſio major, & ſpontanea demùm ruptio: in ſpuriis diffuſis, partis ingurgitatio & livor, dolor gravativus; imminentem gangrænam, brevique naſciturum ex eâ ſphacelum prægreditur non nunquam intumeſcentia partis œdematoſa: in ſpuriis conſecutivis, tumor durus, paulatim augeſcens, mole tantùm fit moleſtus, & obeundis functionibus partem prorsùs imparem reddit.

Cæterum à naturâ, ſede, mole, accidentibus, diſtantiâ à corde, diverſa anevriſmatum deducenda prognoſis.

Quæ in partibus internis fiunt anevriſmata, palliativam tantùm tùm à generalioribus remediis, tùm à moderatâ victûs ratione petendam, & à quocumque immoderato niſu cavendo, admittunt curationem. Exterioribus verò anevriſmatibus perfecta quandoquè competit curatio, imprimis à *tumoris compreſſione*, aut à ligaturâ arteriæ obtinenda.

Anevriſmati legitimo, ſi ab arteriæ compreſſione aut coarctatione non oriatur, compreſſio congrua; modò tunicarum non immineat diſruptio; tunc enim operatione ſolùm, ſi poſſit inſtitui, ſanabile.

Poſſibilitatem operationis celebrandæ arguit ſuprà arctata, ope torcularis D^ni^ Petit, arteria; quod quidem compreſſionem vocant præparatoriam.

In anevriſmate ſpurio cum effuſione intra *textûs adipoſi cellulas*, tumor, præcautis præcavendis, aperiatur; ſolutio tubuli ſolerter detegatur, nervoque, ſi ſit vicinus, ab arteriâ ſeparato, hæc duplicem inter ligaturam conſtringatur.

Compreſſio exterior, anevriſmatis ſpurii conſecutivi indubitatum præſidium; dum modò tumor mole non ſit major: hunc ritè diùtius que compreſſum tutò curari poſſe, proſpera docet praxis.

Operationi cùm eſt locus, celebratâ ut par eſt, rectèque deligato vulnere, victûs ratio tenuis imperanda; venæ ſectioni-

bus accidentia arceantur & debellentur: fotibus ſpirituoſis gangræna præcavenda & removenda: linamenta carpta vulneri ſuperimpoſita, donec ſpontè decidant, relinquantur.

Sistendo inter operandum ſanguini, ſtyptica & cauſtica, compreſſio ve, non ſemper tanquam inſidioſa ſpectentur; cùm ad illa, quibuſdam in caſibus, veluti ad ſacram anchoram confugere neceſſe ſit.

In vulneris curatione à remediis ſuppurantibus ſupra ipſam arteriam diligenter abſtinendum.

Has poſitiones, Deo juvante, & præſide M. JOANNE-FRANCISCO SIMON, Artium & Chirurgiæ Magiſtro, Demonſtratore Regio, Cohortis Equitum Levis-Armaturæ è Regis cuſtodiâ Chirurgo Primario; *tueri conabitur* Jacobus Mothereau *Pariſinus, in almâ Univerſitate Pariſienſi Artium Liberalium Magiſter.*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS;

Die Jovis 24 Decembris à ſeſqui-ſecundâ poſt meridiem ad Septimam. Anno Domini 1750.

PRO ACTU PUBLICO.

Typis Delaguette Regiæ Chirurg. Academiæ Typographi 1750.